

vi dermed kunde være tilfredse paa begge Sider, og jeg vil endnu engang spørge, om det er med Skin af Ret, at Krigsministeren siger, at han aldrig her i Thinget i mig har fundet en Forsvarer for sine Forholdsregler. (Hør! Nei!)

Krigsministeren: Ja, Resultatet maatte være, at Krigsbestyrelsen var overmaade slet, saafremt den ærede Taler ved alle Leiligheder havde nodig at optræde som min Forsvarer. Jeg kan forstikke ham, at det ikke er efter mit Dnsse, at jeg endnu staaer her paa denne Plads, men i alt Fald skal jeg give ham det Vidnesbyrd, at han har gjort alt Sit til, at gjøre mig min Stilling saa ubehagelig som muelig. —

Formanden: Jeg skal nu betragte denne Forespørgsel som sluttet. Førend vi gaae over til det næste Nummer paa Dagsordenen, skal jeg give Premierministeren Ordet, da han ønsker at gjøre Thinget en Meddelelse.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig at underrette det ærede Thing om, at det ved Resolution af 11te dennes har behaget Hans Majestæt Kongen at meddele Geheime-raad Tillidsk Sæde og Stemme i Statsraadet som ansvarhavende Minister, naar han opholder sig heri Staden og hans Tid tillader ham det.

Formanden: Vi fortsætte dernæst 1ste Behandling af de fra Finantsudvalget gjorte Indstillinger. Vi standfede igaar ved Forhandlingerne over Forslagene under Nr. 5 og 6, og det er altsaa over dette Udfnit, at Forhandlingerne idag fortsættes.

Rigsdagsmanden for Sorø Amts Vden Valgfreds har Ordet.

Alberti: Dengang da Finantsudvalget nedskrev sin Betænkning, stod Sagerne angaaende Sorø Academies Godsvesen noget anderledes end for Diebliffet. Det vil være i det ærede Things Grindring, at under Behandlingen af Loven angaaende Selveiendoms Indførelse paa Domainegodserne, benyttede den høitærede Cultusminister Leiligheden til, i Anledning af et stillet Vædringsforslag, at udtale sig for det Dnskelige i, at Sorø Academies Fæstegods gik over til Selveiendom paa samme Maade, som Domainegodserne. Da Finants-

comiteen nedskrev sin Betænkning, da var den med Hensyn til det foranstte Godsvesen kun henviist til de historiske Forhold, og til de Oplysninger, som det Underudvalg af Finantscomiteen, der havde med Godsvesenet navnlig under Cultusministeriet at gjøre, kunde udfinde af de Bøger, Regnskaber, og Budgetter, der vare det meddeelte. Det ærede Thing vil vist have lagt Mærke til, at et af de Punkter, med Hensyn til det foranstte Administrationsvesen, som især er udhævet som tvivlsomt og betænkeligt i Betænkningen, er netop Godsvesenet. Det foranstte Gods har, ligesom Universitets- og Communitets-Godser været undergivet den forrige Universitetsdirections Bestyrelse, og nu vil dog vel Ingen nægte, at det er noget paafaldende, naar man seer, at medens næsten alt Communitets- og Universitets Fæstegods er gaaet over til Arvesæsteiendom eller Selveiendom, er ved Siden deraf næsten alt det foranstte Gods blevet tilbage som Livsfæste, og kun forholdsvis en ringe Deel gaaet over til Arvesæste, hvilken ringe Deel især er bleven til Arvesæste i den ældre Tid før Aarene 1830. Da denne Sag var under Behandling i Udvalget, da var det navnlig Betragtningen af dette Misforhold mellem Selveiendoms Udbredelse paa disse, under den samme Bestyrelse hørende Godser, der bevægede mig til at slutte mig til det Forslag, som gaaer ud paa, at faae Forholdene ved det foranstte Godsvesen underfogte ved en Commisssion. Naar man betragter dem historisk, saaledes som den høitærede Cultusminister paa en temmelig overfskuelig Maade gjorde i et Foredrag, han holdt under Behandlingen af Selveiendomsloven for Dommainerne, saa forholder det sig jo saaledes, at den kongelige Resolution fra 1795, som be- myndigede Rentekammeret, under hvilket Sorø Gods da henlaae, til at bortarvesæste Eiendomme, blev stillet i Beroe. Om jeg ikke feiler, skete dette i Aaret 1840. Resolutionen af 1ste Juli 1846, som bestemte Arvesæstes Udbredelse paa Dommaineieendomme blev derefter vel ikke ved nogen kongelig Resolution gjort gjældende for Sorø Academies Godser, hvortimod det ikke kan nægtes, at Bestyrelsen ved Bortarvesæste af Academiets Eiendomme har